

A-KOEPEL

NIEUWS
BRIEF

JULI/AUGUSTUS

De Anarchistische Koepel is een regionale organisatie die poogt groeperingen en individuen te verenigen die op de een of andere manier met het anarchistisch ideeëngoed bezig zijn, hetzij als aktiegroep, leef- of werkkollektief, of als individueel initiatief. De koepel die in eerste instantie samenkomt om informatie uit te wisselen wil ook als groep naar buiten komen. De A.K.-Nieuwsbrief is een informatieblad met aktuele en algemene artikels uitgebracht door de werkgroep Nieuwsbrief van de Gentse A-Koepel.

REDAKTIONEEL

Het is alweer een tijdje geleden dat jullie, beste lezers, nog iets van ons hebben gehoord. Onze deugdloze vakantie in Peru zit daar wellicht voor iets tussen. Vakantie, maar toch leerrijk, if you know what I mean...

In elk geval, hier is meteen de laatste A-Koepel Nieuwsbrief van onze hand. Eigenlijk was de Nieuwsbrief, we moeten het ergens toegeven, een beetje een zorgenkind geworden in verhouding tot wat het ons opleverde (zie vorige Nieuwsbrief). Daarom is in de loop van juli besloten ermee te kappen en onze energie te herverdelen. Geen paniek: er zal blijvend geschreven worden over Gentse aktietoestanden en aanverwante onderwerpen, maar dan onder een andere titel. De volledige redactie ploeg stapt immers over naar het maandelijkse en ideologisch- verwante-maar-toch-bredere axieblad 'DE NAR', dat nationaal georiënteerd is en vanuit Leuven-Brussel wordt uitgegeven. Wat betekent dit? In Gent willen wij eigen journalistiek werk leveren dat past binnen de inhoudelijke lijn van 'DE NAR', een lijn die we samen met de redactieleden uit Leuven willen uitdokteren. Op die manier kan 'DE NAR' een nationaal blad worden met "aktueel nieuws uit de verschillende regio's", aangevuld met meer algemene rubrieken en thema's. Uiteraard zullen we er wel voor zorgen dat we min of meer hetzelfde lezerspubliek als nu blijven aanspreken. Dus ook jullie schrijfwijze hoeft hierbij niet op te houden! Interessante en relevante stukken gaan vanaf nu naar de postbus van 'DE NAR' in plaats van naar PB 244. Niet dat we ons daar veel illusies over maken, maar u wordt er wel toe uitgenodigd...

De toekomst ziet er met andere woorden rooskleurig uit. 'DE NAR' krijgt er een flink pak medewerkers bij, en wij zijn van die snert-Nieuwsbrief verlost. Met een grotere groep mensen wordt het dan ook mogelijk 'DE NAR' een ruimere bekendheid te geven en de distributie beter te verzorgen. Op een oriënterende vergadering was iedereen het er dan ook over eens dat 'de beweging' beter af is met één 'sterk' blad dan met twee kleintjes die ploeteren om boven water te blijven. De zogenaamde fusie levert echter wel nog wat problemen op qua vergadertechniek (afstand

frequentie), qua bevoorrading van de Infotheek (ruilabonnementen van de Nieuwsbrief) en qua abonnementen. Daarbij komt dat de Gewapende Vleugel nog niet officieel heeft gereageerd op onze overloop. Wij hopen dat wij bij de guerillero's van de G.V.Z. op begrip kunnen rekenen en dat onze beslissing de goede samenwerking niet in het gedrang brengt.

Nog een voorstel aan de abonnees; voor elke Nieuwsbrief die jullie nog hadden moeten krijgen, krijg je een NAR kado ! Indien, niet akkoord, stik of schrijf een gemotiveerd tegenvoorstel naar de postbus 244.

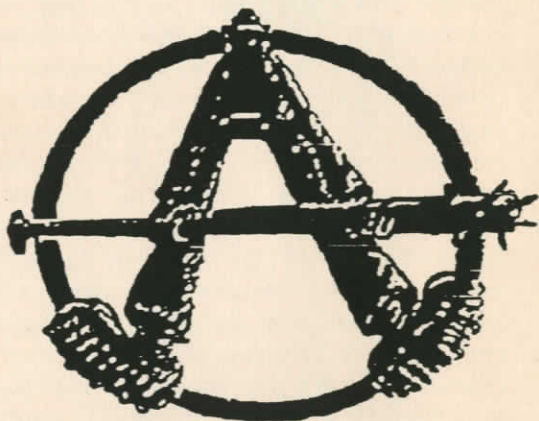
Aan de andere lezers doen wij deze maal een extreem-warme oproep op zich te abonneren. Niet op de Nieuwsbrief natuurlijk, maar op 'DE NAR' (praktisch, zie verder). Het ziet er immers naar uit dat enkel een stabiel abonneebestand van 200-300 mensen een vlotte financiële werking kan garanderen.

Zo, de volgende redactioneel lees je in 'DE NAR' !

DE NAR VZW
POSTBUS 104
1210 BRUSSEL

ABONNEMENT NAR: 400 BFR (12 nummers)
op rek nr. 068 - 2050689 - 39
DE NAR
PB 104, 1210 BRUSSEL

Max Rédax

KOLUMN VAN DE GEWAPENDE VLEUGEL

Geachte,

Betreft: "Kolumn van de Gewapende Vleugel" versus
"A-Koepel Nieuwsbrief".

Naar aanleiding van uw schrijven van 8/7/'94 zien wij ons genoodzaakt onze cliënt te adviseren alle bijdragen aan uw blad tijdelijk stop te zetten. Wij komen tot deze konklusie naar aanleiding van de onredelijke eisen van uwentwege ten opzichte van onze

cliënt. Ons lijkt het ongepast zonder voorafgaand raadplegingen "De kolumn van de Gewapende Vleugel" te transfereren naar een ander ideologisch minder uitgesproken blad als "De Nar".

Wij zien onszelf genoodzaakt volgende eisen te stellen voor een verdere samenwerking:

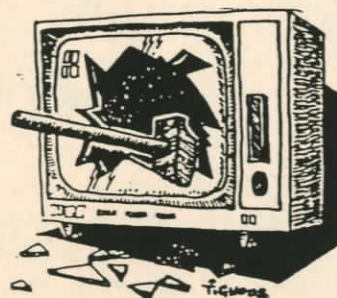
(1) "De Nar" wordt een uitgesproken anarchistisch blad met een aangepaste anarchistische inhoud.
(2) De Redactie van "De Nar" spreekt zichzelf uit als zijnde anarchistisch.

(3) De Kolumn van de Gewapende Vleugel" verschijnt telkenmale op de voorpagina

Indien deze eisen niet ingewilligd worden zullen wij onze cliënt aanraden iedere samenwerking stop te zetten en uit te kijken naar andere vormen van publikatie.

Wij hopen op een spoedig antwoord.

Hoogachtend,
Donckers en Steinberg
Spiritueel Adviseurs.

APPELSCHA '94, of de geboorte van het anarcha-sexisme

Zaterdag, 21 mei 1994 - een delegatie van het Literair Genootschap 'Elitaire Egotrippers' reist af naar Appelscha in het noorden van Holland, alwaar ze één van hun performances zouden neerplanten op het plaatselijke anarchistische weekeinde dat daar naar jaarlijkse traditie wordt georganiseerd.

Het was een door buien en grijze wolken beheerst dagje - uitstekend weertje dus voor de fin-de-siècle-poëzie die wij adoreren. Onmiddellijk na aankomst echter voelden wij, behalve de nattigheid die het klimaat der Lage Landen typeert, eveneens de hooggespannen verwachtingen waar we vrij instinctmatig windmolenduels plegen mee aan te gaan. Bovendien konden we ons niet ontdoen van de indruk dat het organiserend comité instond voor het gebruik van verdachte manipulatietechnieken teneinde de emoties in de 'gewenste' banen te leiden. Bijna letterlijk werden zakdoekjes uitgedeeld om er de tranen in te plengen van menig gevoelig toeschouwer. Onze luciditeit

echter maakte dat we dit alles snel zagen als een ideaal uitgangspunt, temeer we op het menu waren aangekondigd als idioten uit België!

Middernacht. Hoewel slechts 3/5 van Het Genootschap aanwezig, werden we door de presentator - waarvan we de capaciteiten als dusdanig in vraag stellen - op het podium geborsteld als vijf Chippendales. Later zou dit de doodsteek blijken van alle subtiliteit waarmee het weekeinde had kunnen gesierd worden (althoewel!). Wij verschenen dus op het podium ... met voor ons een volle zaal, wachtend op de verlossing.

Stilletjesaan moet in de chaos, ons eigen, enige vorm herkenbaar geworden zijn, want een deel van het publiek begon zich discreet te verwijderen uit de zaal om buiten een luchtje te happen... in de regen. Niets aan de hand, dachten wij, immuun als we zijn voor negatieve appreciaties. Doch plots weerklonk uit de relatieve duisternis achteraan een onaangenaam stemgeluid - en dat het toevallig een vrouw betrof heeft hier voor ons niets mee te maken! (zoveel weze duidelijk). We spitsten onze oren en konden alzo vernemen dat de mensen buiten

'opgefokt' raakten. Tevens werd ons aangeraden er een eind aan te maken en dit met dreigende toon. Nu zal het voor elk weldenkend mens wel duidelijk zijn dat de verantwoordelijkheid voor het slechte weer niet bij ons lag; bovendien waren in de zaal nog voldoende kijk- en luisterlustigen aanwezig die het leerrijke spektakel niet zomaar kon ontzegd worden. Het lag met andere woorden ten eerste voor de hand dat we ongestoord verder gingen.

Ondertussen had Mariska (onze opblaasbare mascotte én symbool van ultieme kitsch-sublimatie) plaatsgenomen op een stoel, na eerst misbruikt te zijn geweest als matras en als voetbal. Plots, op een onbewaakt ogenblik, dook een woest grimassende jongeman op voor het podium. Hij trok twee (2!) vuilnisemmers tevoorschijn en keilde ze richting artiesten, microfoonstatieven én Mariska. Hierbij verspreidde een deel van de inhoud der emmers zich over de ruimte, doch niemand bleek ernstig getroffen. Ook een tot bal gepakte luier miste doel, doch een geur van revolutionair kruid bleef hangen. Als een synthese verhief

de performance zich tot een nieuwe dimensie. Er volgde een spervuur van gedichten dat de ruimte vulde als waren het de projectielen uit de gevreesde Stalin-orgels. Het ergste moest weliswaar nog komen.

Gebruik makend van de algehele verwarring kwamen plots drie (3) amazones (in het Noordnederlands: anarcha-feministen) op ons in gestormd. Uit de weinige en moeilijk te onderscheiden woorden die we opvingen viel op te maken dat we sexisten waren, dat onze hersenen in onze pik zitten in plaats van in ons hoofd (hmmm ...) en dat ze bovendien diezelfde pik er zouden afsnijden! We betreuren deze feiten.

Tot overmaat van ramp poogden de drie amazones ook nog onze mascotte te ontvoeren, waarop één van ons (N. met name) schreeuwde: "Wij willen Mariska terug!". En in het geharrewar dat was ontstaan werd Mariska ernstig verwond onder de rechterborst, doch N. slaagde erin haar in veiligheid te brengen. Meteen werd overgegaan op reanimatie.

Achter de coulissen hielden we een vijf minuten durende meditatieve recuperatie-oefening, met op de achtergrond de nagalm van het verschrikkelijke tumult in de rest van Appelscha. Bij onze terugkeer naar de Entartete Kunstminnende massa bleek dat de guerrillero's zich reeds hadden teruggetrokken. Het politieke debat kon beginnen.

Meteen werd gebroken met één van de lokale taboes en rukten de wijnflessen aan ('Entre deux Mers', naar verluidt) onder de blauwe wolken van menige opgestoken sigaret. Ei zo na werd het nog een Nederland-België, doch de televisierechten daarvan waren in handen van Berlusconi. "Alle was de schuld geweest van ons overmatig drankgebruik", hoorden we iemand fluisteren. (We willen opmerken dat het de eerste keer was dat we volkomen nuchter op een podium stonden.) "Hier gaan koppen rollen", dacht een neutraal waarnemer.

We werden met vriendelijke aandrang verzocht de volgende dag aanwezig te zijn op een 'spontaan' georganiseerd debat ... (of was het proces?). In elk geval tekenden we voor akkoord.

De rechtszaal was voor de gelegenheid geïmproviseerd in de multifunctionele ruimte van een schooltje. In ons kielzog volgde een kleine schare supporters (we wilden

het sober houden). De edelachtbare voorzitter nam het woord en verkondigde dat besloten was dat er niet meer gediscussieerd hoefde te worden, dat het uitgemaakt was dat we sexisten zijn en dat we beter konden oprotten. Toen gevraagd werd wie deze beslissing had genomen, werd geantwoord met "wij", waarbij de edelachtbare haar armen spreidde als wilde ze de hele kring deelnemers omarmen. "Wij", de zwijgende meerderheid dus, de 'Moral Majority' ... no compromise !

De delegatie van het Literair Genootschap stapte dan maar op en bracht Mariska een bos bloemen en een tros blauwe druiven. Later op de dag volgde nog een schijnproces, doch het is de moeite niet daar over uit te weiden.

Onherkenbaar vermomd vertoefden we nog tot de avond op het nasmeulende slagveld. En op onze terugweg naar vrijere oorden voerden we, tegen een gemiddelde snelheid van 180 km/u, een intern gesprek ter evaluatie van onze pas beëindigde antropologische veldstudie.

Zo viel bv. op te merken dat, gezien de ons vijandige agressors buiten opgefokt werden door de regen op het moment van de performance, ze onmogelijk iets konden opgevangen hebben van de geproclameerde teksten, behalve misschien de woorden kut, borsten en billen, omdat die verder reiken dan andere woorden (zo is althans meermaals aangetoond).

Was het dan allemaal gebeurd omdat er sprake was geweest van een vorm van interpretatie die nooit in onze bedoeling had gelegen ? Natuurlijk niet !

Wel degelijk wisten we dat het aantal mogelijke interpretaties onbegrensd was. En het was juist dit dat de ons belegerende vermeende anarchisten en feministen niet wisten ! Heilig overtuigd waren ze van **hun** gelijk, heilig overtuigd van de algemeenheid van **hun** bescheiden interpretatie ! Er hoefde inderdaad niet meer gediscussieerd te worden. Er hoefde enkel nog gevochten te worden, gevochten tegen alles wat in hun ogen een teken van patriarchaat is.

We mochten ons gelukkig prijzen, zéér gelukkig, dat we van deze instelling (of noem het kerk) geen onderdanen waren.

Met anarchistische groetjes,

'Het zijn tijden van expressionisme'

Schreeuwend vervullen
wij de nachten
met geile gedachten
vergaand in de maalstroom
van het gruiselende
denken
Nooit meer !
kunnen wij de gevaren
bedaren in onze verdorde geest
vurig zal de hoer der
nederigheid likken aan de
hielen van haar heer
vroom zal de paap hier op
geilen

kwijlen en opdweilen
zonder te verwijlen
zal hij ons slaan en
in onze waanzin vooraf gaan
Claustrofoob
loopt de man dan rond
overvolle lijkenbelten
Halogenen en stroboscoop
geven paden
een weg in de duisternis
van alle verderf
huichelend de huid

eruit
de koebel omgebonden
gebrandmerkt
langzaam worden verslonden
het kruisje werkt
de haken hängen aan
de ogen
ontloken patriarchaal
mededogen
voor de vrouw die
kweken mag en
zogen
kort haar dat
het gelaat doet fronsen
tot
allen in hun uniformen
gelijken
op de juiste vorm
volgens de juiste norm
sirenes
blussen rode brandjes
hakken
haken en kruisen
aan de huizen
stro en ratelaars
verklikken
wie vermorzeld wordt
onder hun blinkende
laars
en dan
vluchten muizen
in onze uitwerpselen
- verhangen -
nauwe wandelgangen
- waar de slangen luchten -
uit
uit de mond gekropen
onraad geroken
in gewassen kousen
gestoken
door zwermende bijen
en hun zoemend gefluister
- luider, LUIDER -
ingehaald
uit de melk gekropen
padden
bikkelen hun ogen

van een paarse hemelwei
 wij laten marcheren
 tussen kopjes gras
 gestoken
 kasseien
 omwald door muren
 waar het bruin komt afgedropen
 wachten op

D-Day

Die Dag

moet nog komen
 als het fluiten
 blazen wordt
 op klarinetten
 van geblutste soepblikken
 druipt Warhol vluchtend
 Marilyn in
 in pakhuizen
 waar glas knerpt in
 de zolen van bottines
 lege podia in het wit
 licht applaudiseren
 voor de mensen op de
 laatste rij
 verhangen
 boven eigen stront
 de ratten en muizen
 kruipen rond
 hun slangen
 hangen na het staan
 laatste erectie
 gedaan
 op klanken van geroffel
 kruipen de mensen
 door hun huizen
 en fluisteren namen
 luider, LUIDER
 tegen hen die kwakend
 alles in de gaten
 houden

Nicolas

Chanson presque bEbE

(een gedicht tegen vrouwengeweld)

Eens loop je hen tegen het lijf,
 Tweedracht zaaiend, armen maaiend,
 Drieste smoelen, trieste troelen,
 Vierkante gedachten in de kippehersens

Hoed je voor het grote woord
 Van de kleine frustra
 Hoed je voor de nagels
 Van een vrouw die haat

Eén pop maakt het meisje niet
 Tweederangsdenken is de hel die
 Drievoudig terugslaat

Vier Moeder !

Hoed je voor het orakelgekakel
 Van een schip dat vergaat
 Papieren tijgers menstrueren niet

Kurt Magerman
 (ingezonden brok)

Repressie in Gent, zaak Wim,

Dit stuk is een geaktualiseerd verslag van de repressiezaak tegen Wim in Gent (B), die verdacht wordt van het plegen van een drietal (verniel)akties tegen het Deens Konsulaat in Gent in het voorjaar van '93. Wim werd op 28 maart voor 25 dagen vastgehouden en kwam reeds verschillende keren voor Raadkamer en Kamer van Inbeschuldigingstelling. Op geen enkele van deze zittingen, noch tijdens verhoren kwam degelijk bewijsmateriaal tegen zijn persoon naar voren. Iedereen vraagt zich dan ook ten eerste af wat het gerecht (of een andere instelling) met deze zaak beoogt: de kriminalisering van het Gentse anarchistische milieu ?

Wim schreef zelf een stand van zaken die hierna wordt afgedrukt.

Stand 8 juni '94.

Nog geen vijf weken na mijn voorlopige invrijheidstelling (21 april) moest ik op 25 mei (precies één jaar na de eerste aanslag) opnieuw voor de Raadkamer verschijnen. Daar zou men beslissen dat ik ofwel verwezen zou worden naar de Korrektionele Rechtbank ofwel dat er geen vervolging zal komen.

Op zich is het heel verwonderlijk dat deze zaak zo snel na mijn voorlopige invrijheidstelling opnieuw moest voorkomen voor de Raadkamer. Het dossier is immers afgesloten en bevat geen enkel concreet bewijsstuk/ - argument tegenover mij. Men baseert zich uitsluitend op mijn politieke overtuiging. Het dossier roept immers meer vragen op dan het antwoorden geeft.

Wat de zitting nu zelf betrof: vlak voor de zitting aanvang, ik was in de gang nog eventjes met mijn advocaten aan het overleggen, dook er opnieuw een BOB'er op. Dit was voor mij teveel, ik ben dan maar begonnen met hem uit te schelden. Die kerels (ik ben nog niet gekonfronteerd geweest met vrouwelijke exemplaren) weten gewoonweg niet van ophouden. Er waren opnieuw veel mensen aanwezig. Voor mij was het de eerste keer dat ik ongeboeid en via de hoofdingang het justitiegebouw kon betreden om ter zitting te verschijnen. Op zich was het heel leuk om met de mensen te babbelen, maar de woede en ergenis omwille van heel deze zaak blijft bij mij alsmaar grotere proporties aan te nemen.

Op de zitting zelf (Raadkamer is achter gesloten deuren) was eerst de onderzoeksrechter aan de beurt. Hij deed kort verslag over de aanslagen en besloot met de opmerkelijke zin 'dat hij aan de zaak twijfelde, maar dat

dit niet voor publikatie vatbaar was'. De onderzoeksrechter gaf dus onomwonden toe dat de verkeerde persoon voor hem stond. Vervolgens was de prokureur (niet de prokureur-generaal) aan de beurt. Hij zei welgeteld twee woorden 'verder verwijzen' (naar de Korrektionele rechtbank dus), voor de rest geen woord meer. De advocaten hielden hetzelfde pleidooi als voordien op de raadkamer (1 april) en voor de Kamer van Inbeschuldigingstelling (15 april) met verdere aanvullingen uiteraard. Ook stelden ze ook verdere vragen i.v.m. met het dossier maar de prokureur weigerde opnieuw om ook maar één vraag te beantwoorden. Als laatste was ik aan de beurt, voor mij was het duidelijk dat men mij louter en alleen maar omwille van mijn politieke overtuiging gearresteerd en vastgehouden had. Ik stelde dat het compleet onvoorstelbaar was dat men mij aan de hand van zulk een dossier, zonder enig concreet bewijsstuk tegenover mij, 25 dagen had kunnen vasthouden, waarvan de eerste drie in isolatie. Ik bekleog mij ook heel sterk over de ondervragingen (bedreigingen, leugens, insinuaties,...) en over mijn behandeling in de gevangenis (zware pesterijen van de cipiers, bezoek uitsluitend achter glas, nooit mogen telefoneren, weigeren van vegetarisch voedsel,...) en in het justitiepaleis (overkill aan rijkswacht, zwaar provokatieve aanwezigheid van de BOB,...).

Mijn advocaten eisten dat indien er een vervolging komt deze zaak behandeld moet worden voor het Hof van Assisen, aangezien het hier om een politieke zaak gaat. Ook gaven ze heel zware kritiek op het feit dat er deze morgen opnieuw BOB aanwezig was in de wandelgangen.

Uitspraak in deze zaak volgt op 29 juni. Pikant detail is dat de prokureur-generaal al heeft laten uitschijnen indien de uitspraak luidt 'geen vervolging' dat hij in beroep zal gaan, dan moet de zaak opnieuw voorkomen voor de Kamer van Inbeschuldigingstelling waar dan een definitieve beslissing zal genomen worden.

Stand 11 juli '94.

Op 29 juni deed de Raadkamer uitspraak i.v.m. het feit of ik nu al dan niet doorverwezen zou worden naar de Korrektionele Rechtbank.

De uitspraak luidde als volgt: 'aangezien er geen bezwarend materiaal ten laste kan worden voorgelegd, GEEN VERVOLGING.'

De vreugde was echter maar van korte duur. Amper één dag later tekende de Prokureur-generaal BEROEP AAN TEGEN DE UITSpraak VAN DE RAADKAMER. De malle molen blijft dus verder draaien. Ten vroegste in september zal men mij opnieuw voor de Kamer van Inbeschuldigingstelling doen verschijnen om een uitspraak te doen over al dan geen verwijzing.

Blijkbaar wil men mij kost wat kost zien hangen voor deze feiten, zonder bewijsmateriaal nota bene. Laat mij de zaken nog even op een rijtje zetten: 28 maart arrestatie. Op 1 april verschijning voor de Raadkamer,

uitspraak: 'de aanhouding wordt opgeheven. De Prokureur-generaal gaat hiertegen in beroep. Op 15 april Kamer van Inbeschuldigingstelling, uitspraak: 'de aanhouding wordt bevestigd'. Op 21 april kom ik onverwachts vrij zonder duidelijke reden, ik word in voorlopige vrijheid gesteld. Op 25 mei Raadkamer i.v.m. al dan geen verwijzing naar de Korrektionele Rechtbank. Uitspraak op 29 juni: 'geen vervolging'. Eén dag later tekent de Prokureur-generaal beroep aan tegen de uitspraak van de Raadkamer. Vervolg, opnieuw verschijnen voor de K.I., ten vroegste in september. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat er op deze zaak van 'ergens' heel zware druk wordt uitgeoefend, de doofpot bevindt zich 'ergens', het zal er op aankomen alles in het werk te stellen om deze pogen te ontmantelen.

REPRESSIE IS MOORD , VERZET EEN NOODZAAK !!!

Wim.

Zoals blijkt is het vieze spelletje nog niet afgelopen en wacht er voor de in het kader van deze zaak opgerichte Steungroep voor Politieke Gevangenen nog heel wat werk. Inmiddels is al een beperkte som geld ingezameld om de eerste nood te lenigen. Een verwijzing naar de Korrektionele en een eventuele veroordeling zal echter de noodzaak van een groter steunfonds doen toenemen. Maar voor het zover komt zullen wij niet nalaten opmerkelijk aanwezig te zijn op elke zitting om zowel aan Wim, maar vooral aan het repressieapparaat te laten zien dat ze er met hun valse intimidaties niet in zullen slagen een beweging monddood te maken. Deze zaak is te belangrijk om zomaar te vergeten: wanneer mensen omwille van hun politieke overtuiging met gevangenisstraffen worden gefolterd is de weg geëffend voor nog meer fascistoïde methoden en technieken van staatskontrole. We rekenen zeker in september op iedereen in deze nog steeds dreigende zaak.

Steungroep
Politieke Gevangenen.
Pb 244 (Zonder enige vermelding)
9000 Gent

KONTAKT

Voor de postbus

Hoe ga je te werk: op de buitenomslag vermeld je enkel Postbus 244, 9000 Gent (B.), op de binnenomslag vermeld je aan welke werkgroep je post gericht is. Voor alle duidelijkheid, je werkt dus met TWEE briefomslagen.

- *A-Koepel Nieuwsbrief Redax : pb. 244, 9000 Gent (B.)
- *A-Koepel: idem
- *Anarchistisch Kollektief-Gent: idem
- *Zwart en Rood: pb. 86, 9000 Gent 12 (B.)
- *RAFA: pb. 667, 9000 Gent (B.)
- *AEG: pb. 442, 9000 Gent (B.)
- *L.S.G. Francis Faes. Dracenastraat 21. 9000 Gent.

PRAKTISCH

Gulle stortingen zijn altijd welkom op volgend rekeningnummer: 001 - 1879430 - 34, onder vermelding van "Nieuwsbrief donatie".

Zaterdag/ Zondag 3 en 4 september 1994.

10 uur: Onthaal en praktische organisatie.

14 uur: Evaluatie van een jaar aktievoeren in Gent.

Gent werd het laatste jaar opgeschikt door krakers, al dan niet aangevraagde betogingen, een Paushoorzing, solidariteitskermises en steungroepen. Blijkbaar een vruchtbaar jaar voor de diverse werkgroepen die aangesloten zijn bij de A-Koepel. Tijd dus om eens na te gaan wat er allemaal gebeurd is: en hoe een en ander verlopen is, waarbij het waarom en het waartoe van dit alles niet onder tafel zal geschoven worden.

20 uur: Discussie over anarchisme en artistieke vrijheid.

11 uur: Radikaal Anti-Fascistische Aktie (RAFA).

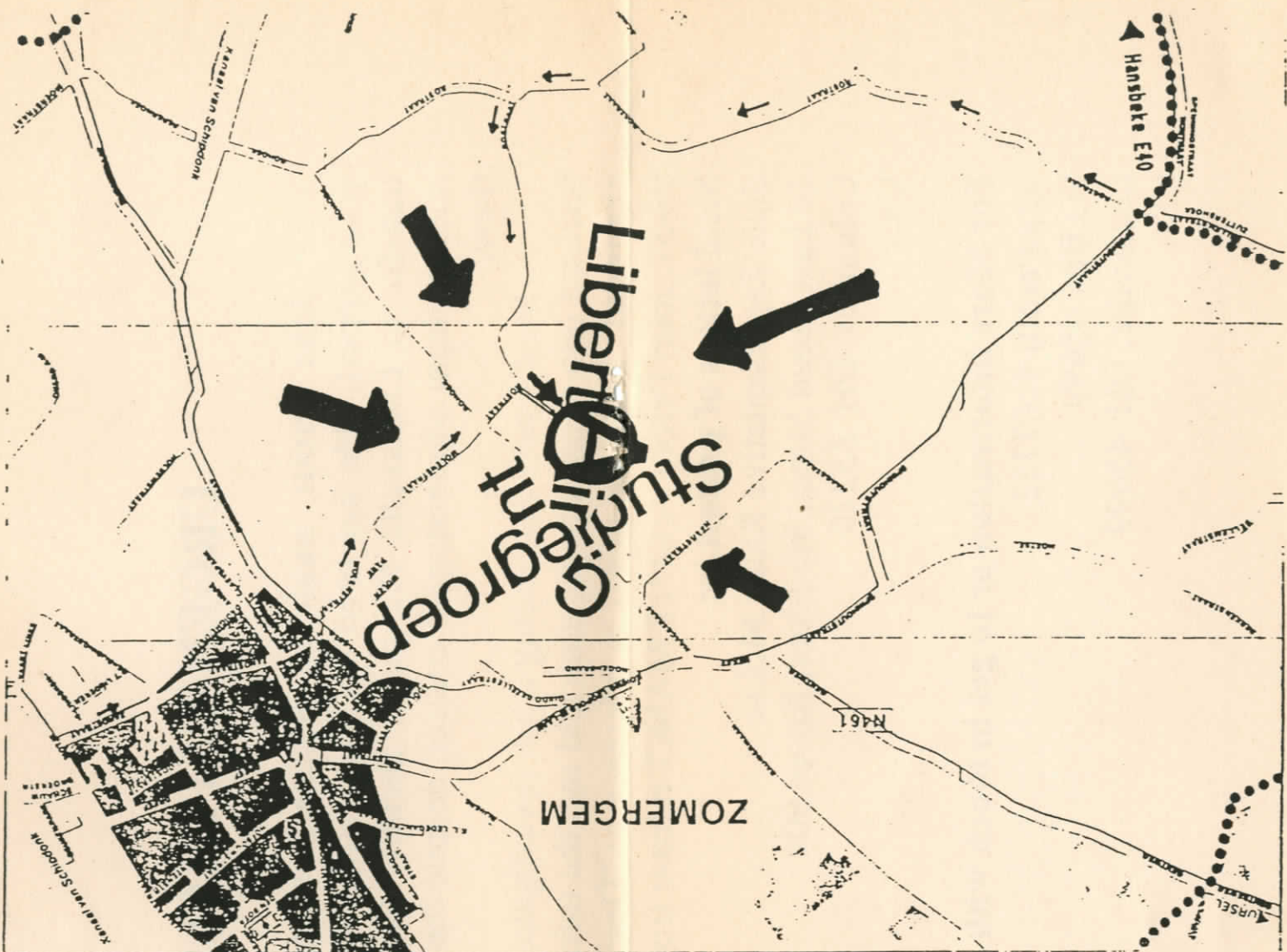
14 uur: Moeder, waarom kiezen wij?

De gemeenteraadsverkiezingen zijn in het zicht en blijkbaar hebben sommigen het steeds moeilijker om tot een standpuntpaling ten aanzien van genoemd spektakel te komen. Diverse gehanteerde invalshoeken zullen ruimschoots belicht worden.

Praktisch: slaapzak meebrengen (slaapzalen zijn aanwezig), de prijs bedraagt 250 fr (eten niet inbegrepen, overnachting en koffie wel, koken wordt ter plaatse afgesproken).

Het adres: 'De Knotwilg', Rostraat 2 te Zomergem (15km van Gent). Aan het St-Pietersstation bus 676 nemen naar Zomergem (telkens 39 minuten na het uur).

Voor info en reservatie: 09/226 42 64.

URGENT APPEAL FOR ACTION

John Perotti, an anarchist prisoner, prison organizer and jailhouse lawyer, needs your support. He has been on hungerstrike since May 3, 1994. He is protesting his transfer to Lucasville Maximum Security Prison and the fact that he has not been released from administrative control, despite the reversal of the decision that placed him there.

Send letters demanding a full investigation into this case. Demand that John be released into general population and that the infractions he is being charged with be expunged. Note that this is in reference to "Descsion of Director on Disciplinary Appeal 94-37, John Perotti #157712 MANCI release from AC."

Send letters of protest to:

State Representative Rhine McLin
16 East Broad Street, 9th Floor, Room 901
Columbus, OH 43226
USA

and copies to:

Reginald Wilkenson
Director, DORC
1050 Freeway Drive North
Columbus, OH 43226
USA

For More information or to get in touch with John write:

JohnPerotti #167712
PO Box 45699
Lucasville, OH 45699
USA

5/22/94